

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ. ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

Ὁ Γράννης κι' ὁ Μαρῆς
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Γ.— Οὕτως λοιπὸν, μωρὲ Μαρῆ, ἐχόντων τῶν πραγμάτων
καὶ μετὰ τὴν ἐνέργειαν πολλῶν διαβημάτων
ἐκ μέρους τῶν Δυνάμεων τῶν διαμαχομένων,
τὸ καθεστὼς ἐφαίνετο πολὺ τεθολωμένον·
κι' ἐσχάτως μὲ τὴν εἰσβολὴν τῆς Αὐστρογερμανίας,
θυμᾶσαι ποῦ σοῦ τόλγα πῶς ἔχω ὑπονοίας.
Ἀλλὰ ἐσὺ π' ἀψήφιστα τὰ λόγια μου τὰ πέρνεις
καὶ αἰωνίως ῥόδινα τὰ πράγματα μοῦ φέρνεις,
δὲν ἐλογάζαζες πῶς πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι,
θὰ ἐκδοθῇ διάταγμα κι' ἐπίστρατος θὰ εἶσαι.

Οὕτως λοιπὸν, βρὲ μάτια μου, ἐχόντων τῶν πραγμάτων
καὶ προκειμένων εἰσβολῶν
καὶ βλέποντες σιωπηλὸν
τὸν ἄνδρα τῶν θαυμάτων,
σὺ μὲν θὰ ἐσχημάτισες πεποιθήσιν πῶς ὅτι
δυσκόλως θὰ ἐξέλθωμεν ἀφ' τὴν οὐδτεροῦ
ἀλλὰ ἐμὲ μὴ πέρασε ἀμέσως ἡ ἰδέα
πῶς ἐτοιμάζει θαύματα ἡ σιωπὴ σπουδαῖα.
Ἐγὼ εἰς τὰ μυστήρια τῆς σιωπῆς εἰσδύω
κι' εἶδα ποῦ σ' ἄρπαζε καὶ σὲ τὸ ἐννενηνταδύο.

Οὕτως λοιπὸν, μωρὲ Μαρῆ, ἐχόντων τῶν πραγμάτων
καὶ μετὰ τὴν ἐμφάνισιν ἀπειρῶν στρατευμάτων
τῆς συμμαχίας τῆς Λιπλῆς στὰ σύνορα τοῦ Αἰμου,
σὺ μὲν δὲν ἐκατάλαβες τὴν φάσιν τοῦ πολέμου
ἀλλὰ ἐγὼ γνωρίζοντας καλῶς τὴ Βουλγαρία,
ἀμέσως εἶπα κατὰ νοῦν, ἰδοὺ ἡ εὐκαιρία
ἢ κατὰ Φεβρουάριον οἰκτρῶς ἀπωλεσθεῖσα
καὶ ἤδη ὡς ἐκ θαύματος εὐκόλως εὐθεθεῖσα !

Οὔσης τῆς καταστάσεως λοιπὸν ἐν ἀμφιβολῇ
καὶ βαρυνθεὶς ὁ Βούλγαρος νὰ παίξει τέτοιο ῥόλο,
ἐπιστρατείας γενικῆς ἐπέταξε φουρνέλο
πῶκαμε κι' ἐτινάχθηκε ψηλὰ τὸ Βενιζέλο.
Ἐξάνου τὴν ἐπιστράτευσι κηρύττουν οἱ Βουλγάροι
ξάφνου κι' ὁ Γίγας ὁμιλεῖ
καὶ λέει ἐν χαρῇ πολλῇ,
καλὴ στήνη τὴν ἀλουτοῦ πῶβγῆκε στὸ παζάρι.

Ὁ Γίγας μὰ τοῦ γὰ κατὰ τὴ σκοῦφια τοῦ πετάει,
ἀκούωντας τὸ ἄχαφνο τῆς Βουλγαρίας σμπάρο,
ἀρπάζει τὸ καπέλο του καὶ στὸ Τατόϊ πάει
καὶ βρίσκει τὸν Κουμπάρο.

Σήκω τοῦ λέει Βασιληᾶ,
σήκω κι' εὐρήκαμε δουλειά.
Τὴν εὐκαιρία πῶχασα ἐτότες τὴ μεγάλη,
μὲ τοῦ Θεοῦ τὸ θέλημα τὴν ξαναβρῆκα πάλι.

Σήκω καὶ πάρε τὸ ῥαβδί
καὶ τέλος πάντων δηλαδὴ
καὶ μ' ἄλλους λόγους ἦτοι,
σάλιο μᾶς ξαναβάνουνε οἱ Βούλγαροι στὴ μύτη.
Ἐγὼ πολέμους Βασιληᾶ,
δὲν ἤθελα ποτέ μου !
Ἀλλ' ἔτσι πῶρχετ' ἡ δουλειὰ
Μεγαλειότατέ μου,
κι' ἀφοῦ μονάχοι βγαίνουνε καὶ δίνουν τὴν αἰτία,
σοῦ φέρνω τὸ διάταγμα γιὰ τὴν ἐπιστράτεια.

Καὶ γιὰ νὰ χάσουν, Βασιληᾶ,
αὐτὰ τ' ἀνήμερα σκυλιὰ
τὸ ἄστρο τοῦ πουνέντε,
ἐτράβηξα πρὸς τὸ παρὸν ὡς τὸ σαρανταπέντε
καὶ παραμπρὸς νάχουμε γειά,
ποῦ θάμαστε στὴ Τζουμαγιά
καὶ σ' ἄλλα σπουδαιότερα στρατηγικὰ σημεία,
τὰ πέρνουνι' ὅλα γενικῶς τὰ γεροντοκομεία
καὶ ἂν πρόκειται νὰ παίξωμεν μεγαλειτέρους ῥόλους,
ξουρίζω ἡγὼ αὐθημερὸν καὶ τοῦ παπάδες ὅλους.

Κι' ὁ Βασιληᾶς ὁ ἐνδοξος, χωρὶς πολλὰ καὶ λίγα,
κάργα, τοῦ λέει, Γίγα !
Κάργα καὶ δεῖχ' τὸ γρόθο σου μὲ σθένος καὶ μὲ θάρρος.
Μὴ σὲ τρομάξῃ τίποτα κι' ἐδῶ εἶν' ὁ Κουμπάρος !
Κάργα καὶ σ' ὅλα συναινῶ
καὶ κατὰ πάντα συμφωνῶ
καὶ τώρα καὶ στὸ μέλλον
Μεσίαν γὰρ οὐκ' ἔχομεν εἰμὴ τὸν Βενιζέλον.

Ἐμεῖς κι' ἂν ἐμαλώσαμε δὲν εἶχαμε κακίες,
κάργα λοιπὸν Δευτέρη μου καὶ τράβα ἡλικίες.
Ἐμεῖς κι' ἂν ἐμαλώσαμε
μαζὺ τὴ μεγαλώσαμε
τὴν ἐνδοξή μας χώρα,
κι' ἐμπρὸς ἄς μὴ βραδύνουμε
νὰ τὴν ξαναλαμπρύνουμε
σὰν ἄλλοτε καὶ τώρα.

Οὕτως λοιπὸν, μωρὲ Μαρῆ, ἐχόντων τῶν πραγμάτων,
ἀρχίζει νέα ἐνδοξος περίοδος θαυμάτων.
Καὶ πρῶτον στρατιωτικὸν τοῦ Βενιζέλου θαῦμα
εἶναι ποῦ στέλλεσαι καὶ σὺ στὸ ἐμπέδον τὸ τάγμα
κι' ἡ σάλπιγξ θὰ σοῦ κτυποῦν θουρίους καὶ παιᾶνας
καὶ ἴσως νὰ καταταθῇ μαζὺ σου κι' ὁ Φοντάνας
καὶ νὰ ἔχῃς τὸ σῆμα καὶ μετὰ τὴν κατὰ πῶκα
εἰς ὥρας πού διερχεῖται τοῦ μέλιτος τὸν μῆνα.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΗΞΟΥΡΙΟΥ

Μεγάλο ὅπως φαίνεται τὸ ἀντικείμενο τοῦ
ἀφοῦ σ' ἐπιστράτευουνε μεσ' τὰ γεράματά σου
κι' ἐν μέσῳ τῶν πολλῶν βροχῶν καὶ τῶν σφοδρῶν ἀνέμων
ν' ἀφήσῃς τὴ γυναῖκα σου γιὰ νὰ πηδᾷς στὸν Αἶμον.

Πολὺ μοῦ καλοφαίνεται γι' αὐτὸ τοῦ σοῦ συμβαίνει
ἀλλὰ καὶ τί νὰ κάμουμε ; Κουράγιο ! Τί νὰ γένῃ !
Νὰ πᾶς καὶ μὴ συλλογιστῇς νὰ φέρῃς ἀντιρροήσεις.
Μωρὲ μὰ ποιὸς σ' ἐκάλεσε νὰ με παρηγορήσῃς ;
Μὲ βλέπεις νᾶμαι κατηφής ; Μὲ βλέπεις νὰ διστάζω
Ἐγὼ ἀπὸ τὰ πέρυσι γιὰ πόλεμο φωνάζω,
κι' ἂν ἀτυχῶς στὸ σχέδιο μὲ πέρνουνε κι' ἐμένα,
μπορεῖ νὰν τ' ἀποφύγουμε τῇ τύχῃ τὰ γοαμμένα ;

Μ.— Μωρὲ μὰ ποῖός σ' ἐκάλεσε νὰ μὲ παρηγορήσης ;
Μὲ βλέπεις νᾶμαι κατηφής ; Μὲ βλέπεις νὰ διστάζω ;
Ἐγὼ ἀπὸ τὰ πέρουσι γιὰ πόλεμο φωνάζω,
κι' ἂν ἀτυχῶς στὸ σχέδιο μὲ πέρουνε κι' ἐμένα,
μπορεῖ νὰν τ' ἀποφύγουμε τσῆ τύχης τὰ γοραμμένα ;

Γ.— Ὡστε λοιπὸν ἐντύπωσιν καμμίαν δὲν σοῦ κάνει
 ποῦ ὁ λοχίας στή γραμμὴ καὶ σένα θὰ σὲ βάνη
 καὶ θὰ σοῦ λέη, φέρετε ἄρτι !, κι' ἂν δὲν τὰ καταφέρνεις,
 ἀβέρτα τὰ χαστούκια του μπαζίσι θὰν τὰ πέρνης.
 Ποσῶς δὲν συλλογίζεσαι ; Καθόλου δὲν σὲ μέλει
 ποῦ ὁ θαλαμοφύλακας ἐσένανε θὰ στέλλη
 νὰ ἀφαιρῇς πᾶν περιττὸν ἐκ τῶν θαλάμων εἶδος ;
 Μ.— Μωρὲ κι' αὐτὸ θὰ τ' ἀνεχθῶ πρὸς χάριν τῆς Πατρίδος,
 ποῦ ἀγαπῶ ἀνέκαθεν θερμῶς καὶ διαπύρως.
 Γ.— Χαλάλι σου ! Δὲν ἤλπιζα πῶς εἶσαι τέτοιος ἥρως !

M.— Μωρεὶ καὶ αὐτὸ θὰ τ' ἀνεχθῶ πρὸς χάριν τῆς Πατρίδος,
ποῦ ἁγαιῶ ἀνέκαθεν θερμῶς καὶ διαπύρως.

Γ.— Χαλάλι σου! Δὲν ἤλπιζα πῶς εἶσαι τέτοιος ἥρως!

Μ.— Κρυφός μου πόθος ἦτανε κι' ἐγὼ νὰ πολεμήσω
καὶ τῆς κλεινῆς Πατρίδος μου τὰ ὅπλα νὰ τιμῶ.
Κι' ἂν ἀτυχῶς τὰ χροῖνια μου μ' ἐγέγρασαν λιγάκι,
ξαπόστα πῆγα κι' ἔκαμα τὰ μπάνια στὸ Λουτρόκι,
γιὰ ν' ἀναλάβω σχετικῶς καὶ νὰ μπορῶ νὰ ἀνθῶ
ὅταν ὁ Γίγας θὰ μοῦ πῇ στὴν "Ορσοβα νὰ τρέξω.
Δυνάμωσα κι' αἰσθάνομαι πῶς ἔχω γίνει λέων
κι' οὔτε πατέρα σκέπτομαι οὔτε γυναῖκα πλέον.

Ἐνα μονάχα νὰ σκεφτῶ
ἔχω καθῆκον, Γιάννη.
Ποῦ θαῦρω μέρος νὰ κρυφτῶ
μὴ μ' εὕρουν οἱ Οὐλάνοι !

Ἄν ἔφεδρο μὲ προσκαλοῦν σὲ τέτοια ἡλικία,
μήτε Βουλγάρους σκέπτομαι μήτε καὶ τὴν Τουρκία.
Προθύμως ἀποδύομαι εἰς ἔνοπλον ἀγῶνα.
Ἄν ὅμως εἶν' ἀληθινὰ αὐτὰ ποῦ σχεδιάζονται,
ἀστεῖα δὲν χρειάζονται
μὲ τ' ἀσφυξιογόνα !

Κι' ἄν εἶν' τὰ χρόνια μου πολλὰ,
τινάζω πάλι γιὰ καλὰ
τοῦ Μπαμπαλῆ τῆς κοῦδης
καὶ ξαναδέρω σίγουρα κι' ἐκείνες τῆς ἀρκοῦδης.
Ἄν ὅμως τοῦ Δευτέρη μας τὰ σχέδια εἶν' ἄλλα
καὶ λογαριάζει νᾶμπουμε σὲ πράγματα μεγάλα
ποῦ μυίγες νὰν τοῦ φαίνονται οἱ Πρῶσοι κι' οἱ Οὐλάνοι,
ἐτότες. . . . ἐπεράσαμε τὸ γέρω Ντεληγιάννη !

Γ. — Πάψε μορὲ τὰς κρίσεις σου τὰς ἐντελῶς γελοίας
καὶ κῦτταε τί γράφουνε τὰ φύλλα τῆς Γαλλίας.
"Ἄστρο γὰρ μᾶς ἀνέλπιστο ἀρχίνησε νὰ λάμπῃ
καὶ μέσ' στὰ μέρη, βρὲ Μαρη,
ποῦ ὁ Χαχόλος καρτερεῖ,
ὁ Κωσταντῖνος θάμπῃ.
Μεγάλα προμηνύονται, μεγάλα καρτεριῶνται,
καὶ τὸ Λευτέρη τὸν πασσᾶ
π' ἄφρισε τώρα καὶ λυσσᾶ,
ᾧ τῆς γυναικὸς μοναχὰ νὰν τότε καταριῶνται.

Ἀκούθῃα μὲ τὸ μάλινχερ καὶ σὺ τὴν ἐφεδρεία
καὶ ξέρε πῶς τὸ ἔθνος μας δὲν εἶναι Βουλγαρία.
Ξέρε πῶς τοῦ Κομπάρου μας ἡ ἐνδοξη κορῶνα,
δὲν θαῦρη ἀνεμόβροχα κι' οὐίγλες τοῦ Καδρόνα.
Ξέρε πῶς τοῦ Μεσία σου τὸ τρομερὸ κεφάλι,
ἐπιτυγχάνει ἀκριβῶς ἐκεῖ ποῦ λὲς πῶς σφάλει.
Ξέρε πῶς ἔχεις φίλους σου εἰλικρινεῖς τοὺς Γάλλους
κι' αὐτοὺς ὁμοίως λάτρευε καὶ τὴ γυνεὴς ἄλλους.

Μ.— Ὡστε λοιπὸν ὁριστικῶς μετὰ τὴν Ἀνιάτα πάμε;
Γ.— Μὰ κατὰ τὰ φαινόμενα πρὸς τὰ ἐκεῖ τραβάμε
χωρὶς νὰ ἐνοχλήσωμεν τὸν Κάϊσερ καθόλου
οὔτε δι' ὅπλων τῆς ξηρᾶς οὔτε διὰ τοῦ στόλου.

Μ.— Ἄλλ' ἂν ἐκ περιστάσεως αὐτὸς μᾶς ἐνοχλήσῃ ;
Γ.— Αὐτὸ τὸ ζήτημα, Μαρτῆ, ὁ χρόνος θὰ τὸ λύσῃ.
Ἡμεῖς ἐπιστρατεύομεν τοὺς πάντας ἐσπευσμένως,
ὁλλὰ κανένας δὲν μπορεῖ νὰ πῇ συγκεκριμένως
ἂν εἶν' ὑπὲρ ἢ καὶ κατὰ τῆς Αὐστρογερμανίας
αὐτὰ τὰ νέα σχέδια καὶ μέτρα τῆς προνοίας.

Ποτὲ σὲ μεγαλᾶιτερες δὲν ἔπασα συγχύσεις !
Οἱ σύμμαχοι μᾶς δίνουνε μεγάλας ἐνισχύσεις
κι' οἱ Ἄγγλοι μᾶς ἀνοίγουνε ἀβέρτο πορτοφόλι
κι' οἱ Γάλλοι θὰ μᾶς στείλουνε τὸ Βασιλεῖα στὴν Πόλι.
Συγχρόνως δ' ὥς ἐνδείκνυται σαφῶς καὶ ἀριδῆλως
κι' ὁ ΚΑΪΣΕΡ μᾶς φαίνεται ὑπὲρ τὸ δέον φίλος
κι' ἐγκωμιάζει περισσῶς τὸν ἄγροττον Μεσίαν
καὶ τὴν ἐπιστρατεῖαν τοῦ εὐρίσκει θανμασίαν !
Φίλη λοιπὸν καὶ ἡ Διπλῇ, φιλτάτη κι' ἡ Ἀντάτα,
μᾶς ἀγαπᾷ, μᾶς ἐπαινεῖ
καὶ τὴν ὁρά της μᾶς κουνεῖ
κι' ἡ μιὰ κι' ἡ ἄλλη γάτα,
κι' ἔβγα νὰ τρέξης ἄφοβα στὸν Αἵμο καὶ στὴ Θράκη
ἀφοῦ ἡ γάτες σ' εὐνοοῦν, μικρὸ μου ποντικᾶκι !

Τῆς ἐπιστολατικῆς στίχοι
ποῦ ταιριάζουν ὅπως τύχη.

Ἐπιστρατεία γενική εἶναι κεκηρυγμένη
καὶ δεῦτε οἱ ἀδῆλωτοι καὶ οἱ δεδηλωμένοι.
Κι' ἂν μᾶς παρέσυρε ἡ μιὰ ἢ ἄλλη προπαγάντα,
δεῦτε καὶ νῦν βοήσωμεν, χαλὶ καὶ ταῦτα πάντα.
Δεῦτε καλοὶ, δεῦτε κακοὶ
δεῦτε κι' οἱ βοηθητικοὶ
ἀράδα νέοι γέροι,
ὅτι οὐδεὶς ἐγλύττωσεν ἐξ ὄνυχος Λευτέρῃ:

Ἐβγῆκε τὸ διάταγμα τῆς γενικῆς προσκλήσεως,
ἐμπρὸς μετὰ θελήσεως
καὶ μετὰ παρορησίας,
κι' ἂν ἄρρησε μᾶς τόκαμε τὸ θαῦμα ὁ Μεσίας.

Ἐμπρὸς παιδιά εἰς τὴν χαρὰν π' ἀνέτειλεν κ' ἐφέτος
κ' ὁπίσθιέ σας ἔρχομαι κ' ἐγὼ ἀνυπερθέτως.
Πιλικιον, ἀμπέχωνον, ἀρβύλες καὶ μανδύο
φυλάχτε στὸν ἀγύμναστο τοῦ ἐννενηντα δύο·
κ' ἂν εἶν' ὁ Γρήσας μάγερας νὰ φτιάγῃ μελιτζάνες,
κρατήστε μου κ' εἰέναντε πεντέξῃ καραβάνες.

Κι' ἄλλιν ἐπιστράτευσις καὶ γὰρ πολέμους λύσσα.
Νέα μεγάλα βάσανα εὐρήκανε τὸ Γρῆσα.
Τὶ ξαφνικὸ ἀπάντεχο ἦταν' κι' αὐτὸ ἐφέτος !
Ὑπὲρ πατρίδος ἔδραμεν κι' ὁ Βάσσης ὁ Μαρκέτος.

Ἐξῆλθ' ὁ Γίγας ἔμμανής ἀφ' τὴν οὐδετερότη
κ' ἀπὸ τὸ Τένις ἄρπαξε Σπινέλη καὶ Κοκκότη.
Ὅλους μου ἔναν' ἔκανε τοὺς φίλους θὰν τοὺς χάσω.
Πάει κι' ὁ Γιούλιος ὁ φτωγὸς πῶβόστας τ' ἀμπασό.

Ψυχὴ δὲν ἔμεινε καμμιᾶ
κι' εἰμῖναρε στὴν ἐρημιᾶ
καὶ σὲ ἀθλίᾳ ὕεσι.

Πάει κ' ὁ Σάββας πῶρτιανε τῇ σκοῦβες ἐν ἀνέσει.

Κανέναν δὲν ἄφησε ἡ μπόχα τοῦ Λευτέρη.
Τρία πουλάκια κάθονται καὶ γλαῖνε τὸν Τριμέρη.
Ἐχάσαμε τὰ φιδιτυτὸν καὶ τὰ μοδόρνα εἶδη
καὶ πᾶ δὲν ξαναβλέπουμε χωρίστρα Χορταρίδη.

Τοῦ Δευτέρου ἐφεδρεία
πέρνει ἐν ὁρμῇ ἀγρία

τοῦ παπᾶ τοῦ Μανιαλβάνου καὶ τὰ τρία του παιδιὰ.
Κι' ἂν τραβήξῃ τὸ πενήντα, πέρνει καὶ τὴν παππαδιὰ.

Πάνε κι' οἱ μιζοπόλιοι πᾶν καὶ τὰ παλληκάρια,
πάνε φοράδες κι' ἄλογα καὶ κάρρα καὶ μουλάρια.
Καὶ γὰρ νὰ δέρνη δυστυχῶς ὁ Κάϊσερ τὸν Τζάρο,
ἔπλε τὴν ἐλπίδα καὶ τοῦ Αὐτοκράτορος.

Μεσα σε ταχυτάτα πεζα,
 ΔΗΜΟΦΙΛ ΚΑΤΡΥΦΗ ΒΙΒΛΙΟΦΗΚΗ
 και κανενος εξαίτεσιν ο νόμος δεν θά δώχη.
 Τι εναντιον γ' ε'χασατο, ἐκείνος πού μοι ο'χι
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΝΘΡΩΠΟΥ
 πάφροντίτισε κι ἐψόφησε τρεῖς μήνες πιδ μπονόρα
 κι' ἐγλύτωσε τὰ βάσανα πού θά τραβοῦσε τώρα!

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΠΡΟΦΗΤΑΙ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Θα γίνει πόλεμος ή θα επακολουθήσῃ ἀποστράτευσις; Θὰ ἀναμειχθῶμεν εἰς τὸν γενικὸν ἀγῶνα τῶν Ἑθνῶν, ἢ θὰ πολεμήσωμεν μονομερῶς κατὰ τῶν Βουλγάρων; Θὰ κατισχύσῃ ἡ πολιτικὴ τοῦ Βενιζέλου τελειωτικῶς ἢ μήπως μᾶς ἐπιφυλάσσει νέας ἐκπλήξεις ἡ Βασιλικὴ πολιτικὴ;

Αὐτὰ καὶ μύρια ὅσα ἄλλα παρόμοια καὶ δημοιῆ, εἶναι τὰ λεπτὰ καὶ σοβαρὰ ζητήματα τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν τοὺς προχείρους πολιτιολόγους τῶν καφερέων ὁσους ἀφῆκεν ἀνεπάφους τὸ σάρον θῶρον τῆς ἐπιστρατεύσεως.

Ἄλλ' ὃ τῆς μακαρίας αὐτῶν ἀντιλήψεως! Δημοιοῦν δι' ἃς ἔχουν οὐτε τὰ ἀληθῆ στοιχεῖα τῆς καταστάσεως ἢ ὁποῖα ἀποτελεῖ μυστήριον καὶ αἰνίγμα διὰ τοὺς ἀμύητους εἰς τὴν γοργὴν τῶν πραγμάτων πορεία.

Δὲν λαμβάνουσι ὅπ' ὅψιν εἰμὶ τὰ ἐκτυλισσόμενα ἐμφανῶς γεγονότα ἢ μᾶλλον τὰ σκοπίμως παρεχόμενα εἰς τὴν κοινὴν περιέργειαν καὶ δὲν ὑπολογίζουν καθόλου τι δύναται νὰ τελεῖται καὶ νὰ τεκταίνεται ὅπισθεν τῶν πάρασκηρίων τὰ ὁποῖα καλύπτει ἀδιαπέραστος ὁ πέπλος τοῦ σκότους.

Καὶ παραβλέπουν ἀκόμη πόσον εἶναι πολλὰς ἀνεξάρτητος ἀπὸ τὴν θέλησιν τῶν ἰθνηνῶν καὶ τῶν κυβερνητῶν, ἡ κατεύθυνσις τῶν πραγμάτων εἰς τὰς μεγάλας καὶ ἱστορικὰς τῶν Ἑθνῶν περιπετείας καὶ πῶς πᾶσα ἀγαθὴ πρόνοια καὶ ἐπιθυμία διαφενδεῖται συνήθως ἀπὸ τῆς ἀμελικτικῆς ἐπέμβασις τοῦ περρωμένου.

Αὐτὰ εἶναι στοιχεῖα τὰ ὁποῖα δὲν ἀγνοεῖ κανεὶς συνετὸς καὶ σωφρονομένος ἄνθρωπος. Καὶ δι' αὐτὸ τῶν σωφρόνων ἰδίων ἤδη, ἢ οὐκ.

Οἱ ἄλλοι ἐπιτελοῦν τὸν Βενιζέλου ἢ δυσανασχετοῦν κατὰ τοῦ Βασιλέως καὶ ζητοῦν νὰ λύσουν τὸν γόρδιον κόμβον τῆς Πανερωπαϊκῆς σφίγγος, χωρὶς νὰ γνωρίζουν εἰς ποῖον ἔδαφος πατοῦν.

Μεταμορφῶνται οὕτω εἰς κωμικοὺς προσφῆτας τῶν μελόντων γενέσθαι. Καὶ πόσον ἄφθοροι δυστυχῶς ἀνεφάνησαν κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας, οἱ ἀπόστολοι αὐτοὶ τῆς Πιθίας!

Η ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ

Τὴν Δευτέραν τὸ βράδυ, ὁπότεν τὰ ἐπίτακτα τῆς Κυβερνήσεως πλοῖα παρελάμβανον τοὺς ἐπιστράτους, ἡ κεντρικὴ παραλιακὴ ἀποβάθρα καὶ ὅλος ὁ πέριξ αὐτῆς χώρος παρείχε τὸ θέαμα ταραχόδους κοσμοπόλεως.

Ὅλη ἡ ζωὴ καὶ ὁ κόσμος τῆς πόλεως—τῆς ὁποίας ἡ ρυθμικὴ κίνησις ἀνεστάλη ἀφ' ἧς τὸ ἄγγελμα τῆς ἐπιστρατεύσεως—ἔμενε συγκεντρωμένους ἐκεῖ κάτω, παρακολουθῶν τὴν ἐπιβίβασιν, πληροφόροῦμενος τὰ νέα, συζητῶν τὰ γεγονότα. Καὶ ἦτο καὶ τὸ ἄξιον παρατηρήσεως καὶ προσοχῆς ἡ ψυχολογία ὅλων ἐκείνου τοῦ συνωστισμένου πλήθους. Περισσότερον δὲ τῶν ἐπιστράτων, ποὺ ἀνδρῶσι ἐπεβιβάζοντο εἰς τὰς λέμβους διὰ νὰ ἀνέλθουν εἰς τὰ πλοῖα.

Βαροὶ καὶ ἀμύητοι οἱ πλείστοι, μετὰ τὴν ἀνταρξίαν, ἀπείρομοι ἀπὸ τὸν βαρὺν ἐριθιανὸν τοῦ ἀνθρώπου, προσήκοιτο ἐπὶ τοσοῦτο ἀποστασιτικοί, σοβαροὶ, ἐπιβλητικοί, μετὰ συναισθητικὴν πλήρη τοῦ καθήκοντος καὶ μετὰ ἐγκαρτέρησιν παραδειγματικὴν εἰς αὐτὸ.

Ὅποιον ὑπέρροχον θέαμα!

Η ΠΕΡΙΘΑΛΨΙΣ

Ἡ ἐπιστράτευσις ἐκηρύχθη πρὸ δεκαήμερον γενικὴ, περιλαμβάνουσα μεγαλύτερον ἀπὸ τὴν προηγουμένην φορὰν ἀριθμὸν ἐπιστράτων καὶ ἀποστεροῦσα ὅλας σχεδὸν τὰς οἰκογενεῖας τῶν βιοπαλαιστῶν ἀπὸ τὰ μοναδικὰ στηρίγματα τῶν.

Καὶ οἱ μὲν ἐπιστράτοι ἔσπευσαν εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς Πατρίδος, ἐγκαταλείψαντες τοὺς οἰκείους τῶν χωρὶς νὰ δυνηθοῦν νὰ τοὺς ἀφήσουν οὔτε ὀλίγων ἡμερῶν διατροφὴν, ἀλλ' αἱ οἰκογένειαι αὐταὶ τί θὰ ἀπογείνουν τώρα;

Θὰ ἀναμείνουν τὸ ἔλκος τοῦ Ὑψίστου, ἢ τὴν ἀρωγὴν τῆς Κυβερνήσεως; Δὲν χρειάζεται ἀμεσώτερα ἢ ὑλικὴ βοήθεια καὶ πρακτικώτερα πρὸ πάντων διὰ νὰ μὴ ἀποθάνουν τῆς πείνης; Καὶ τὴν βοήθειαν ταύτην δὲν ἔχουν δικαίωμα νὰ τὴν ἀπαιτήσουν τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν προσφέρουν ὅ,τι πολυτιμώτερον ἔχουν εἰς τὸν βωμόν τῆς Πατρίδος;

Καὶ ὅμως τίποτε ἀκόμη δὲν ἔγινε διὰ νὰ πληρωθῇ ἡ τιμωτάτη καὶ ὑπερτάτη αὐτῇ ἀνάγκη. Οὔτε μέριμνα διὰ τὴν σύστασιν Ἐπιτροπῆς ἐράνων, οὔτε προσφορὰ τινος ἐκ τῶν πο-

λυτάντων, αὐθόρμητος καὶ γενναῖα.

Καμμία δ' ἡ δικαιολογία τῆς τοιαύτης ἀστόργου ἀδιαφορίας, οὐδ' ὁ κῆματος οὐδ' ἡ ἐξάντλησις τῆν ὁποίαν ἤθελον προβάλλει ἐπιδεικνύοντες προγενεστέρους ἐράνους. Διότι ὑπάρχουν μυριάδες πλοῦτοι ἄστοι εἰς τὸν τόπον, ἱκανοὶ νὰ δώσουν μόνον τῶν παρήγορον βοήθειαν εἰς τὴν ἀπελπιστικὴν πενίαν τῶν ἐγκαταλειφθεισῶν οἰκογενειῶν.

Διότι ὁ τόπος ἔχει πόρους καὶ πηγὰς καὶ μέσα, θὰ εἶνε δ' ἔσχατον ὄνειδος νὰ ἀφεθοῦν ἀβοήθητοι οἱ ἔχοντες ἀνάγκην ταχείας περιθάλψεως. Διότι ἐν ἀνάγκῃ ἄς περιοποῦν τὰ πλούσια ἐπιδόματα τὰ ἀνάγκως διατιθέμενα εἰς τόσα καὶ τόσα ἰδρύματα, χωρὶς νὰ ἐξετασθοῦν οὔτε τύποι οὔτε δυσχερεῖαι, διὰ νὰ ἐπουλωθῇ ἡ μεγάλη ἀνάγκη τῶν ἀπροστατευτῶν καὶ ἐρήμων.

Αὐτὴ εἶναι ἡ ἐπιτακτικὴ φωνὴ ἱερωτέρου καθήκοντος τοῦ κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην ἐπιβαλλομένου. Ὅφειλομεν νὰ τὴν ἐνωτισθῶμεν μετ' εὐλικρίνειας καὶ ζήλον διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς.

ΟΧΙ ΥΣΤΕΡΙΣΜΟΙ

Οἱ μεμνήμεροι κατακοιτᾶται, ποὺ φυτρώνουν σὲ κάθε περίστασιν νὰ χύσουν δηλητήριον καὶ ἀπελπίσαν, ἐδρῶν καὶ διαδίδουν πῶς ἔπαρχει ἀποθυμῖα αὐτῇ τὴν φορὰν εἰς τὴν ἐπιστράτευσιν καὶ δι' οἱ ἐπιστράτοι δὲν ἤκουσαν ὡς ἄλλοτε τὴν πρόσκλησιν τῶν μετ' ἐνθουσιασμὸν καὶ χαρὰς ἐκδηλώσεις.

Αὐτοὶ οἱ ὑστερισμοὶ καὶ αὐταὶ αἱ μομφαί, προσερχόμενοι μάλιστα ἀπ' ἐκείνων ποὺ δὲν προσφέρουν τίποτε εἰς τὴν ἐθνικὴν περίστασιν, πρέπει νὰ λείπουν.

Διότι ὅταν θέλωμεν νὰ σεβώμεθα τὴν ἀλήθειαν, ἔχομεν χρέος νὰ ὁμολογήσωμεν δι' παρ' ὅλας τὰς μεγάλας δυσμενείας ὅφ' ἃς ἄρχει ὁ νέος ἀγὼν καὶ παρ' ὅλον τὸν μέγαν κῆμον τῶν προσκαλουμένων, οὗτοι προσέρχονται μετὰ τὴν ψυχραμὸν ἀποφασιστικὴν καὶ τὴν ἡρωικὴν ἐγκαρτέρησιν, ἐκείνην ἀκριβῶς ποὺ διακρίνει τοὺς ἰσχυροὺς χαρακτήρας εἰς τὰς δυσκόλους τῶν στιγμὰς.

Τὴν χρεὶα ὑπάρχει θορυβῶδων ἐκδηλώσεων καὶ ἐνθουσιασμῶν καὶ πυροβολισμῶν καὶ ἐπιδεικτικότητος; Αὐτὰ εἶναι δυσάρεστα σημεῖα εἰς καιρὸν ποὺ διακυβεύεται ἡ ζωὴ χιλιάδων ἀνδρῶν.

ΜΙΑ ΕΛΛΕΙΨΙΣ

Ἡ πολιτεία ἡ ὁποία φροντίζει ἐν ὥρᾳ ἐπιστρατεύσεως νὰ κηρύσῃ ἀμέσως δικαιοσύνην, ἐπρεπε νὰ κηρύττῃ συγχρόνως καὶ ἐρωτοσύνην.

Διότι ποῖος θὰ τοῦ ἀγορεύῃ δι' πλείστοι τῶν ἀναχωρούντων ἐφένδρον, ἐπιστρέφοντες μετὰ τὴν λῆξιν τῆς υπηρεσίας τῶν, δὲν θὰ εὑρὼν πολλὰς ἀποφάσεις ἐκτελεσθείσας ἐοήμην εἰς βάρος τῶν;

Ὁ νόμος ἔπρεπε νὰ τὸ προβλέψῃ αὐτὸ τὸ πρῶτον, διὰ ἐκτὸς τῆς ζημίας, ἥτις ἐπέρχεται εἰς τοὺς ἐπιστράτους, ἐκτροχιάζονται δυστυχῶς καὶ τὰ γέγοντα τοπλήκα.

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΚΗΠΟΥ

I.

Ὅ,τι καὶ ἂν βλέπω μοῦ γενναῖα
μαύρη σὺ τοῦ μου σκέψι.
Ἐράδην ἢ τριανταφυλλιά,
ποῦντες ἐσὶν φυτῶναι!
Ἐράδην, μικροῦλα μου,
καὶ ἡ εὐωδία τῆς πάει!
Ἐρῆ καὶ δίχως εὐωδία,
θαρρῶ πῶς μοιάζει μετὰ καρδία
ποῦ πᾶν δὲν ἀγαπάει!

II.

Τὸ πρῶτον γούλλο ἔβγαίνε
στὰ φύλλα του κρυμμένο.
Τὸ ἔμμορφο καὶ ντροπαλὸ
καὶ μοσχοβολισμένο!
Ἄχ! ἔτσι ἔβγαίνεις καὶ σὺ
μικροῦλ' ἀπ' τὸ Σχολεῖο
καὶ εἶναι τὸ πρῶτον ἄρωμα
τὸ ντροπαλὸ, τὸ θεῖο.
ἔτσι ἄγνῳ, ἔτσι σεμνῷ
ἦσαν καὶ σὺ γιουλάκι
πρὶν σὲ μεθύσῃ τῆς ζωῆς
τ' ἀπατηλὸ φαρμάκι.

ΘΥΜ.

ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΙΑ

Σ' ἀπάντεχῃ καὶ ἐξαφνικῇ,
ἐπιστράτεια γενικὴ
ὅλοι καλοῦνται τώρα
καὶ ἀναχωροῦντες βιαστικοί
νὰ βάλλουν γλήγορα χαλὴ
νὰν ἔτοιμοι στὴ μπόρα.

Σανάτες καὶ καχεκτικοὶ
πηγαίνουν βοηθητικοί,
πάνε καὶ ἀπαλλαγέντες,
πάνε κουτσοί, πάνε στραβοί
σὰν στὴν Ἁγία Παρασκευή,
σ' ἀντίσκηνα καὶ τέντες.

Καὶ τῶν γυναικῶν καὶ παιδιῶν,
παιδιῶν καὶ γυναικῶν,
γιὰ φύλακες θὰ μένουν
σταπάδες ποὺ μετὰ τὴν ἐξέλιξιν
καὶ δλοθάρους πολλὰς εὐχὰς
παρηγορεῖται ὁ δὲν ἔχει

CHEF

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΑΤΗ

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Καὶ ἔσο Κἀν αἰσθητὴ
καὶ Μουχαμὲτ Καλίφη
καὶ σὺ γέρω βρυκόλακα
Φραγκίσκε Ἰωσήφη.
Μαύρη σας μέρα καὶ κακὴ
τοῦν Αὐστρουεργμανῶνε!
Θὰ μοῦ φορέσουνε χαλὴ
καὶ ἐμὲ τοῦ μισογέροντα
τὴν ἡλικίαν φέροντα
σαρανταδὺν χρόνων.

Σεῖς εἴσατε ἡ ἀφορμὴ
ποῦ μέσα στὸ χειμῶνα
θὰ βγῇ τὸ δόλο μου κορμὶ
εἰς ἐνοπλον ἀγῶνα!

Ἐμέναμε μετὰ πέρουνε
νὰ πᾶν νὰ πολεμήσω,
μὰ μήπως ἔχω ἔλ ε ο ς
στὸ σπῆτι μου ν' ἀφήσω;

Δεκάρα δὲν μοῦ βρίσκεται.
Ἀλεύρι μῆτε πρέζα!
Καὶ μέσ' τὸ μῆνα δηλαδὴ,
μὰνα, γυναικα καὶ παιδι
Θὰν ἀφ' τὴν πείνα. . . τ ἔ ξ α !

ΕΛΠΙΔΕΣ

Οἱ παλαιοκομματικοὶ
καὶ κῆποι φανλοκράτες,
σὰν λαδομένοι παντικοὶ
συνοπατοῦν στὴς στράτες.
Καὶ βλέποντες πῶς τᾶφτιασαν
Δευτέρης καὶ Κουμπάρους,
ἐχάσανε τὴ γλώσσα τοὺς
καὶ ὅλο τοὺς τὸ θάρρος.

Μὰ βρίσκονται καὶ μερικοὶ
τοῦ Πίνα ἀντιδραστικοὶ
καὶ ὅλο λέγ' ἀκόμα,
ἔχοντες ἐναντίον του
ἀνδύρωτον τὸ στόμα.

Κι' ἐλπίζουν μετὰ τὴν εὐχὴ
πῶς προσεχῶς ἀφ' τὴν Ἀρχὴ
θὰ πέσῃ. Λόγον χάρι
σὰν τότε μετὰ τὴν ἀλουποῦ
πῶς βρέθη ψόφρα, ξέρω ποῦ,
κλουθῶντας τὸ κριάρι.

ΧΑΡΑΤΣΙ

Ὅταν διαβαλῶ τὴν Κρανιὰ
πρέπει νὰ σταματήσω
στοῦ Ζώη, γιὰ νὰ πῶ νερό,
τὸ ζῶ μου νὰ ποτίσω.

Μόλις μετὰ γδῆ ἀπὸ μακρὰν
ὁ Σπύρος χέρι χέρι,
σηκώνει τὰ μανίκια του,
σκουπίζει τὸ μαχαίρι
καὶ μετὰ τσιριμόνια
μοῦ φέρνει τὸ πεπόνι,
ἀλλ' ὅμως . . . πάντα ἄνοστο
καὶ πρόπιον σὰν πλεμόνι!

Ἴσως νὰν τοῦ κακοφανοῦν
οἱ στίχοι μου τοῦ Ζώη,
ἀλλ' ὅποτεν καὶ ἂν τῶφαρα
ποτὲ δὲν τῶβρα σοί.

Μὰ ἔλα ἡ γαϊδούρα μου
ὁποῦ τὸν ἀγαπάει
καὶ ἂν τὴ σιωπῶσα τῇ ξυλῆς
πούπει ἄλλοῦ δὲν πάει!

Ἐδεκεῖ στέκει μάρμαρο
κουνῶντας τὴν ὀρά τση,
ἴσα νὰ γδῆ πῶς ἔδοσα
τοῦ Σπύρου τὸ . . . χ α ρ α τ σ ι !

X.

ΓΡΙΦΟΣ

Ἄν δὲν ἔχῃς ὁμορφάδες,
ὅπως ἄλλες μερινές,
σὲ γοῦλ' ἔλ' ἡ γλῆφάδες
ποῦναι πᾶν ἐκπαισινές.

Ὅταν ἔλ' ἡ γλῆφάδες
σὲ νομίζουνε λαμπρὴν
καὶ τὴν γλῆφάδες
ὅτι διαφύκει γαμπροί.

ΤΟ ΣΙΓΜΑ

ΜΕΓΑΛΗ ΔΩΡΕΑ

Ἡ διαχειριστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Βαλ-
λιανείου κληροδοτήματος ἐχορήγη-
σεν ἑκατὸν εἰκοσι χιλιάδες λίρας εἰς
τὸ Ἀσυλὸν τῶν Φρενοδιδασκῶν Κεφαλ-
ληνίας.

Ἡ εὐεργετικὴ αὕτη πράξις τῆς Ἐ-
πιτροπῆς εἶναι ἀξία παντὸς ἐπαίνου,
διότι ἐξασφαλίζεται ὅπωςδήποτε ἡ συν-
τήρησις τοῦ φιλανθρωπικοῦ τούτου ἰδ-
ρύματος τὸ ὁποῖον ἀπαλάσσει τὴν και-
νολίαν ἐκ τοῦ θλιβεροῦ θεάματος τῶν
φρενοδιδασκῶν περιφερομένων εἰς τὴν
πόλιν. Εὐελπιστοῦμεν δὲ ὅτι καὶ ἄλλοι
φιλόανθρωποι συμπολίται θὰ θελήσῃσι
νὰ μιμηθῶσι τὸ λαμπρὸν παράδειγμα
τῆς Βαλλιανείου Ἐπιτροπῆς.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Εὐχαριστῶ ἀπὸ καρδίας τὸν ἀγαπῇ
τὸν ἀξιοτίμον συνάδελφον κ. Ξ. Παῖσι
νόπουλον, ὅστις μετὰ προθυμίας καὶ
τῆς διακρινούσης αὐτὸν συναδελφικῆς
λεπτότητος μοι προσέφερε τοὺς ἀπολυ-
μαντικοὺς κλιβάνους τῆς Κλινικῆς του,
ὧν ἔλαβον ἀπόλυτον ἀνάγκην διὰ τὴν
ἀπολύμανσιν τῆς οἰκίας προσφίλους μοι
προσώπου.

Δραττόμενος τῆς εὐκαιρίας ταύτης
αἰσθάνομαι τὴν ἱεράν υποχρέωσιν χά-
ριν τῆς κοινωνίας νὰ ὁμολογήσω ὅτι
ὁ κλιβάνος τῆς Κλινικῆς εἶναι τελειο-
τάτου συστήματος καὶ ἐκ τῶν καλλι-
τέρων τῶν ἐν Ἑλλάδι ἴσως εὐρισκομέ-
νων, εὐμεταχείριστος καὶ ἀσφαλίστα-
τος, εἰλικρινῶς δὲ νὰ συστήσω εἰς τοὺς
ἔχοντας ἀνάγκην, νὰ ἀποτείνωνται ἐ-
κεῖ καὶ οὐχὶ ἄλλαχθὲν ἔνθα πολὺ πιθανόν
νὰ ἀποτύχωσιν.

Ἀργαστόλιον 18 7)βρίου 1915

Κ. Α. ΔΕΛΛΑΔΕΤΣΙΜΑΣ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιούνται οἱ πελάται τοῦ κατα-
στήματος Γεωργίου Ν. Χριστοδουλά-
του, ὅτι πᾶν τὸ πρὸς τὸ κατάστημα τοῦ
το ὀφειλόμενον, δέον νὰ καταβληθῇ εἰς
τὸν ἰδιοκτήτην, μὴ λαμβανομένης ὑπ'-
ὀφει τῆς, ἐπὶ τοῦ πρώην ὑπαλλήλου
τοῦ Γεωργίου Ὀλυμπίδου (νῦν προ-
φυλακισμένου διὰ κατάχρησιν τοῦ
καταστήματος) δηλώσεως, δημοσιευ-
θείσης εἰς τὸ προχθεσινὸν παράστημα
τοῦ «Ζιζανίου» ἥτις καὶ ἀναληθῆς εἶ-
ναι, καὶ οὐδεμίαν νομικὴν ἀξίαν δύνα-
ται νὰ ἔχῃ διὰ τοὺς ὀφειλέτας, ἐκ τῶν ὁ-
ποίων οἱ δυστροπήσαντες θέλουσι παρα-
πεμφθῇ εἰς τὰ ἀρμόδια Δικαστήρια.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ Καταστήματος)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ
ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ
ΚΡΙΣΕΙΣ

— Σχετικῶς μετὰ τὸ ἐν τῷ προηγουμέ-
νῳ φύλλῳ γραφέν ἐν τῇ στήλῃ τῶν εὐ-
δύμων ὑπὸ τοῦ συνεργάτου μας «Μυσ-
τικοῦ» περὶ διαστάσεως τῶν βουλευτῶν
μας, ἀπεπεσέν ἅμα τῇ ἀνογνώσει του
ὁ βουλευτὴς κ. Γιαννουλάτος, νὰ μᾶς ἀ-
ποστείλῃ τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα:

«Ἀγαπῇ ἐντύπωσιν μοι ἐπροξέ-
νησάν τὰ ἑρσάνιστος ἀναγραφόμενα
εἰς τὸ φύλλον σας. Ἐγὼ οὐτε διίσταμαι
πρὸς οὐδένα τῶν συναδελφῶν μου Κε-
φαλλήνων βουλευτῶν οὔτε γινώσκω ἔχω
ἢ ἀνεμύνην εἰς μεταστάσιν Γυμνασιαρχ-
κῶν καὶ καθηγητῶν τῆς πόλεως σας».

Ἐλπίζομεν ὅτι τὰς ἐνστάσεις διὰ τὴν
ἀληθῆ πρὸς τὴν ἑλπίδα διὰ τὰς οἰ-
κογενεῖας τῶν ἐπιστητῶν ἑλπίσθη.

— Ἄλλ' ἐπίσης ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ληφ-
θῇ φροντίς νὰ σχηματισθῶσιν καὶ αἱ
ἐπιτροπαὶ αἰνέας θὰ ἐνεργοῦν τὴν δια-

νομήν εἰς τὰς Κοινότητας, καὶ ὡς ἀν-
θρωπινώτερα ἀπὸ τὴν ἄλλην φορὰν
τῶν ὁποίων τὰ μέλη σύρονται ἀκόμη
εἰς τὸ Πλημμελειοδικεῖον.

— Ἡ διάλειξις τὴν ὁποίαν ἐπρόκειτο
νὰ κάμῃ τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ὁ
καθηγητὴς ἱατρὸς κ. Γερονιάκος, ἔμα-
ταιώθη καθ' ὅσον προσεκληθῇ τὴν ἰδί-
αν ἡμέραν τηλεγραφικῶς νὰ ἀναχωρήσῃ
εἰς Ἀθήνας.

— Ἀπὸ χθὲς ξανατρῶμε πάλιν μαῦ-
ρο ψωμὶ. Ἀδτιν ὅμως τὴν φορὰν εἶναι
ἀσυνήγητοι οἱ ἀρτοποιοὶ οἱ ὅποιοι δὲν
ἠθέλησαν νὰ παραλάβουν τὰ ἀποσταλέν-
τα αὐτοῖς ἄλευρα ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι τοὺς
τὰ ἐχρῶσαν μετὰ τὴν πρώτην ἀκριβοτέ-
ραν τιμὴν.

— Καὶ εἶναι ἀσυνήγητοι διότι, ὅταν
τὰ ἐπαρήγγειλαν, ἡ τιμὴ ἦτο μεγαλειτέ-
ρα. Καὶ διὰ νὰ μὴ ζημιωθῶν ἐλάχιστα
πράγματα, ἐπρωτίμην νὰ μᾶς ἀφήσουν
χωρὶς ψωμὶ.

— Ἐρωτῶμεν τοὺς διευθύνοντας τὸ
Δημοτικὸν τοῦλάχιστον ἄρτοποιεῖον: Ἀδ-
τιν τὴν κερδοσκοπικὴν ἀποστολὴν ἔχει
τὸ μετοχικὸν κατάστημα;

— Διαμείνας ἐπ' ἀρχετὸν ἐνταῦθα, ἀ-
νεχώρησε μετὰ τῆς κυρίας του εἰς Ἀ-
θήνας ὁ κ. Πέτρος Κονέας, γαμβρὸς
τοῦ κ. Ἀνδρ. Κοσμετάτου, τμηματάρ-
χης παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῆς Ἐθνι-
κῆς Οἰκονομίας.

— Ὁ κ. Κονέας συνδεδεῖς μετὰ τὴν
Κεφαλληνίαν ἐκ τοῦ γάμου του, ἔχει
τὴν εὐγενὴ προθυμίαν νὰ δεικνύῃ πολ-
λὴ ἐνδιαφέρον διὰ πᾶν ζήτημα ἀφο-
ρῶν τὴν πόσιν τοῦ τόπου. Πολὺ δὲ,
ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του μᾶς ἐφάνη χρήσι-
μος εἰς πολλὰς περιστάσεις καὶ ἰδίως
εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ
δάσους.

— Μᾶς γράφουν ἐξ Ἰθάκης, ὅτι κα-
τὰ τὴν πανηγυρίαν τῆς Μονῆς τῶν Κα-
θαρῶν, ἀντίληφθη ὁ χοροστατῶν Ἐ-
πίσκοπος Λευκάδος καὶ Ἰθάκης χωροφύ-
λακὰ τινὰ περιφερόμενον ἐν τῷ προαν-
λίφῃ τῆς ἐκκλησίας καὶ καπνίζοντα, διέ-
κοψε τὴν λειτουργίαν καὶ ἐξελθὼν τῆς
ἐκκλησίας ἐπλησίασε μετὰ θυμοῦ τὸν
χωροφύλακα καὶ τὸν ἔδειξε.

— Πρὸς ἐπιμετρον δὲ διέταξε νὰ μὴ
δοθῇ τὸ συνήθως διδόμενον δαίπνον
ὑπὸ τῆς Μονῆς εἰς τοὺς προσκυνητάς
καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐφυγον πεινασμένοι
καὶ μεγάλως ἀγανακτοῦντες κατὰ τοῦ Ἐ-
πισκόπου των.

— Προσκαλεῖται τὴν Δευτέραν εἰς συ-
νεδρίαν τὸ Δημ. Συμβούλιον. Μετα-
ξὺ τῶν συζητηθησομένων θεμάτων, ἀνα-
γράφεται 8) Ὑποβολὴ αἰτήσεως Φιλαρ-
μονικῆς Σχολῆς περὶ παροχῆς συμπλη-
ρωτικῆς συνδρομῆς.

— Ὑπὸ τοιαύτας οἰκονομικὰς δυσχε-
ρείας ὑπ' ἃς εὐρίσκεται ὁ Δήμος, νομί-
ζομεν ὅτι τὸ θέμα αὐτὸ δὲν ἔπρεπε οὔτε
ὑπὸ συζήτησιν νὰ τεθῇ.

— Ἡ Φιλαρμονικὴ ἄλλως τε, διέλυ-
σε τὸ μουσικὸν σῶμα, λόγῳ τῶν ἐπισ-
τρατευθέντων μαθητῶν τῆς.

— Ἀμποτε νὰ ἦτο εἰς θέσιν ὁ Δήμος
νὰ τὴν συνδρομήν, ἀλλὰ σήμερον ἡ τοι-
αύτη αἰτήσις θεωρεῖται ἀστεία.

— Ἡ ἐν Πάτραις διαμένουσα συμ-
πολίτις καὶ φιλότιμος ἐν τῇ μελέτῃ τῆς
κόμης Χρυσάνθης Μωραΐτου, λαβοῦσα με-
τὸν βαθμὸν ἀρίστα τὸ πτυχίον τῆς διδα-
σκαλίσσης ἐκ τοῦ Ἀρσακείου Πατρῶν,
μεταβαίνει ὡς ἐσωτερικὴ εἰς τὴν ἐν Ἀ-
θῆναις Γαλλικὴν Σχολὴν, ἐφ' ᾧ θερμοῦς
τὴν συγκαίρομεν.

— Ἐπέστρεψεν ἐκ τοῦ ταξιδίου τῆς
ἡ κυρία Βαρβώρα Σάνδρας μετὰ τῆς δεσ-
ποινίδος θυγατρὸς τῆς.

— Παρακλήθημεν νὰ γνωστοποιήσω-
μεν ὅτι ἡ μεταδότης τοῦ καθηγητοῦ κ.
Παξινοπούλου, ἐγένετο ἐκ καθαρώς πο-
λιτικῶν λόγων.

— Ἀπεβίωσε χθὲς ὁ ἀγαθὸς οἰκογε-
νειαρχὴς Χαράλαμπος Κατάνας.

— Ἡ πανήγυρις ἐν τῷ χωρίῳ Μη-
νῆς τῆς Υ. Θ. Μαγκάνας ἐτελέσθη ἐφέ-
τε λαμπρὰ ὑπὸ πᾶσαν ἐπισημ. Μεγα-
λειτέρων συρροὴν κόσμου δὲν ἐνθυμοῦν-
ται οἱ κάτοικοι.

— Νέος ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ μετὰ καλὰς
ἀποστάσεως καὶ δασκαλίας πείραν ἐν τῷ ἐμ-
πορείῳ, κάτοχος τῆς Γαλλικῆς ἀναλαμ-
βαίνει παντὸς εἶδους ἐκπαιδευτικὴν
ἢ καὶ τοιαύτην. Ἀπευθύνεται ἐνταῦθα
πρὸς τοὺς στοιχεῖα Β. Ν. Β. Ἀθηνᾶς 21.

ΑΔΕΙΑΙ ΓΑΜΩΝ

Ἀναστ. Ἀναστασάτος. Θεοφ. Σπαθῇ (Ze-
οβάτα)- Παναγ. Κωνσταντίνης. Εὐαγγελία
Λυκούδη (Φαραζλάτα)- Διον. Παρέντης Ἀγ-
γελικὴ Τσουρούφλη (Ἀργαστόλιον)- Νικ.
Λούτας Εὐρυδίκη Ποταμιάνου (Ποταμιανί-
τα)- Γεω. Μεζούσης. Ἄννα Γρηγοράτου
(Σάμη)- Εὐαγ. Ἀσκητῆς Εἰρήνη Μαλισιάν-
νου (Ληξούριον)- Ἀνδρ. Στυράτος Ἀνδρονί-
κη Ρεπούση (Βλαχάτα)- Παναγ. Κουρούκ-
λης Εὐδοκία Βασιλοπούλου (Ἀργαστόλιον)-
Νικολ. Λεκατοῦς (Λευκάς) Ἑλένη Μπουσῆ
(Ἀργαστόλιον)- Εὐαγ. Μοσχόπουλος Ἀφρο-
δίτη Φραντζοῦ (Χαυριάτα).

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ
Ε. ΚΑΛΛΙΑΦΛ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΟΔΟΣ ΑΒΕΡΩΦ 5

Οἱ ἔχοντες νὰ ἐκπαιδεύσῃσι τέκνα εἰς
τὰς Ἀθήνας, θὰ εὐρωσιν ὅτι ζητοῦσιν
εἰς τὸ «Πανελλήνιον Λύκειον».

Τὸ ἴδρυσεν ἀποσυρόμενος, μετὰ μακ-
ρὰ ἔτη δράσεως, τῆς ὑπηρεσίας διὰ τὴν
ὁποίαν καὶ τῷ ἐξεφράσθη κατ' εἰδικὴν
ἐξάρεσιν ἡ Βασιλικὴ εὐαρέσκεια, ὁ πολ-
λὴς φήμης Γυμνασιάρχης κ. **Εὐδύμι-
ος Γ. Καλλιφάς.**

Λειτουργεῖ ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου εἰς
ἐν ἀπὸ τὰ λαμπρότερα μέγαρά τῶν Ἀ-
θηνῶν καὶ περιλαμβάνει:

- 1) Νηπιαγωγεῖον Φρεβελιανόν.
- 2) Πλήρες Δημοτικὸν σχολεῖον.
- 3) Ἑλληνικὸν Σχολεῖον.
- 4) Γυμνάσιον
- 5) Ἴδιον τμημα ἀριστητάτης διδασκα-
λίας πάντων τῶν διὰ τὰς **Στρατιωτι-
κὰς Σχολὰς καὶ τὸ Πολυτεχνεῖον**
προπαρασκευαστικῶν μαθημάτων κατὰ
τὸ σύστημα τῶν ἐν Εὐρώπῃ προπαρα-
σκευαστικῶν Σχολῶν.
- 6) Τμημα τελείας ἐκμαθήσεως ξένων
γλωσσῶν κατὰ πρακτικὸν σύστημα τὸ
πρώτον ἐφαρμοζόμενον.
- 7) Πρακτικώτατον Ἐμπορικὸν τμημα
- 8) Πρότυπον Οἰκοτροφεῖον ἐν ἰδιαι-
τέρῳ Οἰκίῳ.

Τὸ «Πανελλήνιον Λύκειον» εἰσάγει
ὅλας τὰς νεωτέρας μεθόδους Παιδαγω-
γικῆς οὕτως, ὥστε οἱ ἐν αὐτῷ εἰσερχό-
μενοι νὰ ἐξέρχωνται μετὰ πλήρη μὲν τὴν
σωματικὴν ὑγείαν καὶ ῥώμην, μετὰ ἀρτί-
αν δὲ τὴν μόρφωσιν, ὑπερῆφανοι τὸ
φρόνημα καὶ φέροντες ὅλα τὰ ἐφόδια,
τὰ ὁποῖα παρασκευάζονται μὲν κυρίως
καὶ ἀναδεικνύουσιν χρηστοὺς πολίτας,
διαχαράττονται δὲ ἀσφαλῆ τὴν ὁδὸν
πρὸς τὴν ἐπιστήμην καὶ τὸν πρακτικὸν
βίον.

Αἱ ἐγγραφαὶ ἤρξαντο ἀπὸ 1ης 7)βρίου.
Γίνονται δεκταὶ καὶ μαθηταί.

ΝΕΑ ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ Γ. ΚΡΑΣΣΑ
ΙΑΤΡΟΥ - ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΟΥ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ - Ὁδὸς Πειραιῶς 14

Ταχεῖα θεραπεία πάσης παθῆσε-
ως τοῦ στόματος καὶ τῶν ὀδόντων
δι' ὅλων τῶν τελευταίων ἐνδείξεων
τῆς ἐπιστήμης.

Τελεία ἐφαρμογὴ ἐν τῷ τεχνικῷ
ὅλῳ τῶν νεωτέρων Ἀμερικανικῶν
συστημάτων.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Η ΩΡΑΙΑ ΕΛΛΑΣ

Οἱ ταξιδεύοντες εἰς Ἀθήνας καὶ
ζητοῦντες νὰ κοιμηθῶν ἡσυχᾶ καὶ
καθαρώτατα, ἄς ζητοῦν τὸ ξενοδο-
χεῖον τοῦ συμπολίτου κ. Πέτρου
Θιακοῦ κεῖμενον ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς
πλατείας τοῦ σταθμοῦ Λαυρίου.

Δωμάτια λαμπρὰ, ἐπιπλοῖσις και-
νονογῆς, καθαριότης τελεία περιποι-
ήσις πατριωτικῇ. Ὅλα αὐτὰ μόνον
εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ κ. Θιακοῦ θὰ
τὰ εὕρετε, τὸ ἀποκλειστικὸν δι' οἰκὸν
γενεῖας.

ΤΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΟ ΙΟΝΙΟΝ

Ὁ συμπολίτης κ. **ΤΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ**
ἀπαιτεῖ ἀρίστον ξενοδοχεῖον ὅπου
ἐν Πειραιεὶ ὁδὸς Πειραιῶς 14
ὁποῖον οἱ ταξιδεύοντες πατριῶται
θὰ εὐρωσιν πᾶσαν περιποίησιν.

ΑΝΩΤΕΡΟΝ ΠΛΗΡΕΣ ΠΑΡΟΝΑΤΟΓΕΙΟΝ
ΜΕΤΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΥ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΥ
ΔΗΜΗΤΡΟΣ Σ. ΡΑΖΗ

Περιλαμβάνει: Νηπιαγωγεῖον Φρε-
βελιανόν. Πλήρες ἐξατάξιον Δημοτι-
κὸν σχολεῖον.

Ἀστικὸν σχολεῖον θηλέων περι-
λαμβάνον τρεῖς τάξεις, συμφώνως
τῷ Βασιλικῷ Διατάγματι.

Διδάσκονται δὲ πάντα τὰ μαθήμα-
τα τὰ συντελοῦντα εἰς τὴν ἀνωτέραν
ἐγκυκλοπαιδικὴν μόρφωσιν, ὑπὸ κα-
θηγητῶν καὶ διδασκάλων ἀνεγνωρισ-
μένων.

Ἐκ τῶν ἀστικῶν σχολείων αἱ ἀ-
πολυόμεναι μαθήτριαι κατατάσσον-
ται εἰς τὴν Ἀθηνῶν Διδασκαλίαν,
αἱ ἐγγραφαὶ ἤρξαντο, τὰ δὲ μαθή-
ματα ἔρχονται τοῦ μὲν Νηπιαγωγεί-
ου καὶ Δημοτικοῦ σχολείου τῇ 7ῃ
7)βρίου, τῶν δὲ Ἀνωτέρων τάξεων
ἀνυπερθέτως τῇ 16ῃ ἰδίου.

ΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΑΘΗΝΑΙ— Τηλεγραφεῖται
ἐκ Κυθήρων, ὅτι ἀγγλικὸν με-
ταγωγικὸν πλήρες στρατοῦ, δι-
ερχόμενον ἐκεῖθεν καὶ κατευθ-
νόμενον εἰς Μοῦδρον, προσε-
βλήθη ὑπὸ γερμανικοῦ ὑπο-
βρυχίου καὶ ἐβυθίσθη.

ΑΘΗΝΑΙ— Τὸ πρὸς τὴν
Βουλγαρίαν τελεσίγραφον τῶν
Ἀντάμεων τῆς Ἀντάντ εἶναι ἔ-
τοιμον καὶ ἀναμένεται μόνον
ἡ ἐγκρισὶς τῆς Ἀγγλίας διὰ νὰ
ἐπιδοθῇ ἀμέσως. Ἐβεβαίωθη
ὅμως ὅτι ὁ βασιλεὺς τῆς Βουλ-
γαρίας Φερδινάνδος ἐμμένει
σταθερῶς εἰς τὴν γερμανικὴν
πολιτικὴν.

ΓΕΝΕΥΗ— Νεώτερα ἐκ Πα-
ρισίων ἀνακοινωθέντα, βεβαι-
οῦν ὅτι αἱ ἐπιθέσεις τῶν Γάλ-
λων εἰς τὴν Καμπανίαν ἐξακο-
λουθοῦν ἐπιτυχῶς.

Ἀγγέλεται ὅτι εἰς τὸ Πρίν-
τιζι καὶ εἰς ἄλλους ἰταλικούς
λιμένας ἤρχισεν ἡ συγκέντρω-
σις ἰταλικῶν στρατευμάτων, τὰ
ὁποῖα θὰ σταλοῦν εἰς Σερβίαν.

ΑΘΗΝΑΙ— Βεβαιοῦται ὅτι
ἡ Ἀντάντ ἔδωκε εἰς τὴν Ἑλλά-
δα δάνειον ἐκ τριάντονα ἐκα-
τομμυρίων ἀνεν ὄρων.

ΑΘΗΝΑΙ— Τηλεγρα-
φεῖται ἐκ Θεσσαλονίκης,
ὅτι ὁ ἀγγλὸς στρατηγὸς
Χάμιλτων, ἀφίκετο ἀπὸ
χθὲς ἐκεῖ μετὰ τοῦ ἐπιτε-
λείου τοῦ δηλώσας ὅτι θὰ
παραμείνῃ ἐπὶ ἡμέρας.
Ἐκ τούτου κρίνεται ὅτι
ἀπεφασίσθη νὰ ἐνεργηθῇ
ἀπόβαςις συμμαχικοῦ στ-
ρατοῦ εἰς Θεσσαλονίκην.

Κυβερνητικὸν πρόσω-
πον ἐβεβαίωσεν ὅτι ἡ Ἑλ-
λὰς οὐδέποτε θὰ ἀναμειχ-
θῇ εἰς πόλεμον ἐν ὧσιν
δὲν πρόκειται νὰ διακιν-
δυνεύσῃ ἡ ἀκεραιότης
τῆς.

Αἱ δηλώσεις τοῦ Βενι-
ζέλου ἐξηγοῦνται παρὰ
τῶν διπλωματικῶν κύκ-
λων, ὅτι ἡ Ἑλλὰς ταχέως
θὰ καθορίσῃ ἂν θὰ ἀναμειχ-
θῇ εἰς τὸν πόλεμον ἢ θὰ
ἀποσπαστεῖται.

Νωσεν ὅτι κατὰ τὰς κλη-
ρονομήσεις ἐκ τῶν
συνδρόμων, οὐδεμία βουλγα-
ρικὴ συγκέντρωσις παρα-
τηρεῖται.